II

(Nezakonodajni akti)

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2021/132

z dne 2. februarja 2021

o spremembi Priporočila Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter prvega in drugega stavka člena 292(e) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 30. junija 2020 sprejel Priporočilo (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve ([1]).

(2) Merila iz Priporočila Sveta (EU) 2020/912 se nanašajo na povprečno stopnjo sporočenih primerov v EU v 14-dnevnem obdobju z dne 15. junija 2020. Priporočilo Sveta o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19, sprejeto 13. oktobra 2020, uporablja dodatna merila, ki upoštevajo najnovejša znanstvena mnenja ([2]).

Nove različice virusa SARS COV-2 so resen razlog za zaskrbljenost. Kaže, da so različice približno od 50 do 70 % bolj prenosljive ([3]), kar povečuje obremenitev sistemov zdravstvenega varstva.

Merila in pragove iz Priporočila (EU) 2020/912 bi bilo zato treba posodobiti.

(3) Komisija se je 22. decembra 2020 na pojav ene od takih različic odzvala s sprejetjem Priporočila o usklajenem pristopu k potovanju in prometu v odziv na različico virusa SARS-COV-2, odkrito v Združenem kraljestvu ([4]).

(4) Komisija je 19. januarja 2021 v svojem sporočilu o enotnem pristopu k boju proti COVID-19 pozvala k nujnim ukrepom za omejitev tveganja za potencialno še hujši tretji val okužb.

(5) V istem sporočilu je Komisija poudarila tudi, da bi bilo treba vsa nenujna potovanja, zlasti na območja z visokim tveganjem in z njih, močno odsvetovati, dokler se epidemiološko stanje bistveno ne izboljša.

([1]) Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 z dne 30. junija 2020 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 208 I, 1.7.2020, str. 1).

([2]) Priporočilo Sveta (EU) 2020/1475 z dne 13. oktobra 2020 o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L 337, 14.10.2020, str. 3).

([3]) Ocena tveganja ECDC: tveganje, povezano s širjenjem novih različic SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP, na voljo na strani: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea

([4]) Dok. C(2020) 9607 final.

(6) Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni je 21. januarja 2021 objavil svojo zadnjo oceno tveganja o širjenju novih različic SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP ([5]), v kateri priporoča sprejetje strožjih ukrepov in smernic o izogibanju nenujnim potovanjem, vključno za namene zmanjšanja uvoza in širjenja novih različic SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost. Poleg priporočil za izogibanje nenujnim potovanjem in omejitev potovanj za okužene osebe bi bilo treba ohraniti potovalne ukrepe, kot sta testiranje in karantena potnikov, zlasti za potnike z območij z večjo incidenco novih različic. Če sekvenciranje še vedno ne bo zadostovalo za izključitev možnosti večje incidence novih različic v skladu s smernicami ECDC o genomskem sekvenciranju, bi bilo treba razmisliti tudi o sorazmernih potovalnih ukrepih z območij, na katerih je stopnja prenosa v skupnosti stalno visoka.

(7) Predsednik Evropskega sveta je v ustnih sklepih po videokonferenci članov Evropskega sveta 21. januarja 2021 ugotovil, da bodo za zajezitev širjenja virusa morda potrebni ukrepi za omejitev nenujnih potovanj v EU in znotraj nje, ter pozval Svet, naj pregleda priporočila o potovanjih znotraj EU in nenujnih potovanjih v EU glede na tveganja, ki jih predstavljajo nove različice virusa.

(8) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče ali se v njej ne uporablja. Ker to priporočilo nadgrajuje schengenski pravni red, se mora Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to priporočilo, odločiti, ali ga bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(9) To priporočilo predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ([6]) ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč ali se v njej ne uporablja.

(10) To priporočilo za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([7]).

(11) To priporočilo za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES ([8]) v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([9]).

(12) To priporočilo za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske

([5]) Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Tveganje, povezano s širjenjem novih različic SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP, prva posodobitev z dne 21. januarja 2021. ECDC: Stockholm, 2021. Na voljo na strani: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf.

([6]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

([7]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

([8]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

([9]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES ([10]) v povezavi s členom 3 Sklepa 2011/350/EU ([11]) –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Priporočilo (EU) 2020/912 se spremeni:

1. drugi odstavek točke 1 se nadomesti z naslednjim:

„Za določitev tretjih držav, za katere bi bilo treba odpraviti sedanjo omejitev nenujnih potovanj v EU, bi bilo treba upoštevati epidemiološko stanje v zadevnih tretjih državah in dodatna merila iz tega priporočila.“;

2. točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„V zvezi z epidemiološkim stanjem bi bilo treba uporabiti naslednja merila:

— ‚stopnjo skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju‘, tj. skupno število na novo sporočenih primerov COVID-19 na 100 000 prebivalcev v predhodnih 14 dneh;

— trend gibanja stopnje novih primerov v istem obdobju v primerjavi s predhodnimi 14 dnevi je stabilen ali se zmanjšuje;

— ‚stopnjo testiranja‘, tj. število testov na okužbo s COVID-19 na 100 000 prebivalcev, opravljenih v predhodnih sedmih dneh;

— ‚stopnjo pozitivnih testov‘, tj. odstotni delež pozitivnih testov v skupnem številu testov na okužbo s COVID-19, opravljenih v predhodnih sedmih dneh;

— naravo virusa, prisotnega v državi, zlasti ali so bile odkrite različice virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost. Različice, ki vzbujajo zaskrbljenost, kot take oceni Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) na podlagi ključnih lastnosti virusa, kot so prenosljivost, resnost in zmožnost, da ne sproži imunskega odziva.

Tretje države bi morale za vključitev v Prilogo I izpolnjevati naslednje pragove: stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju ni večja od 25, stopnja testiranja je nad 300, stopnja pozitivnih testov pa ni več kot 4 %. Poleg tega se lahko upošteva splošni odziv na COVID-19, zlasti razpoložljive informacije o vidikih, kot so nadzor, sledenje stikom, zajezitev širjenja, zdravljenje in poročanje ter zanesljivost razpoložljivih informacij in virov podatkov in po potrebi skupna povprečna ocena za vse zmogljivosti iz Mednarodnega zdravstvenega pravilnika (MZP).

Podatke v zvezi s ‚stopnjo testiranja‘ in ‚stopnjo pozitivnih testov‘ bi moral zagotoviti Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) na podlagi informacij, ki so mu na voljo. Te podatke bi bilo mogoče dopolniti z informacijami, ki bi jih zagotovile delegacije EU, ko bi bile na voljo, tudi na podlagi kontrolnega seznama, priloženega sporočilu z dne 11. junija 2020.“;

3. točka 4 se spremeni:

(a) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Omejitve potovanj se v skladu s spremembami nekaterih navedenih pogojev in posledično spremembo ocene epidemiološkega stanja lahko v celoti ali delno odpravijo ali ponovno uvedejo za določeno tretjo državo, ki je že navedena v Prilogi I.“;

([10]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

([11]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

(b) dodata se nova odstavka:

„Kadar se epidemiološke razmere hitro poslabšajo in zlasti kadar se odkrije velika incidenca različic virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost, se lahko hitro ponovno uvedejo omejitve nenujnih potovanj za tretje države, ki so že navedene v Prilogi I.

Za odpravo začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za tretje države iz Priloge I bi bilo treba za vsak primer posebej upoštevati vzajemnost, ki je zagotovljena za območje EU+.“;

4. za točko 4 se vstavi naslednja točka:

„Države članice bi morale močno odsvetovati nenujna potovanja z območja EU+ v države, ki niso navedene v Prilogi I.“;

naslednje točke se ustrezno preštevilčijo;

5. nova točka 6 se spremeni:

(a) drugi odstavek se črta;

(b) za črtanim drugim odstavkom se vstavi naslednji odstavek:

„Kadar se epidemiološke razmere hitro poslabšajo in zlasti kadar se odkrije velika incidenca različic virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost, lahko države članice začasno omejijo kategorije potnikov, ki so navedene v Prilogi II. Še naprej bi bilo treba dovoliti potovanja iz nujnih razlogov.“;

(c) zadnji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Svet lahko na podlagi navedene metodologije, meril in informacij na predlog Komisije pregleda seznam posebnih kategorij potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II, ob upoštevanju socialnih in ekonomskih vidikov ter splošne ocene razvoja epidemiološkega stanja.“;

6. točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice bi morale zahtevati, da imajo osebe, ki potujejo iz katerega koli nujnega ali nenujnega razloga, funkcije ali potrebe, razen delavcev v prevozništvu in obmejnih delavcev, negativne teste na COVID-19 na podlagi testa verižne reakcije s polimerazo (PCR), opravljenega ne prej kot 72 ur pred odhodom, in da predložijo ustrezno dokazilo o takem rezultatu testa v obliki, ki jo določijo organi.

Če testi ob odhodu niso mogoči, bi morale imeti osebe iz točke 6(a) in (b) možnost, da opravijo test po prihodu v skladu z nacionalnimi postopki. To ne posega v nobeno obveznost, da se po prihodu izvedejo nadaljnji ukrepi, vključno s karanteno.

Poleg tega lahko države članice zahtevajo samoosamitev, karanteno in sledenje stikov za obdobje do 14 dni ter po potrebi nadaljnje testiranje na COVID-19 znotraj istega obdobja, če pri potovanju iz iste tretje države uvedejo enake zahteve za svoje državljane. Države članice bi morale uvesti take zahteve za potnike, ki prihajajo iz tretje države, v kateri je bila odkrita različica virusa, ki vzbuja zaskrbljenost, zlasti karanteno ob prihodu ter dodatno testiranje ob prihodu ali po njem.

V zvezi s potovanjem za potnike, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, kot je določeno v Prilogi II, velja:

— države članice se lahko na usklajen način odločijo, da bodo opustile nekatere ali vse navedene ukrepe v primerih, ko bi tak ukrep oviral sam namen potovanja;

— za osebje v prevozništvu, pomorščake in obmejne delavce države članice za vstop na območje EU+ ne bi smele zahtevati nič drugega kot negativen hitri antigenski test ob prihodu. V posebnem primeru osebja v prevozništvu, ki prihaja iz države, v kateri je odkrita velika incidenca različic virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost, lahko države članice pred odhodom zahtevajo negativni hitri antigenski test;

— letalsko osebje bi moralo biti izvzeto iz kakršnega koli testiranja, če je bilo njihovo bivanje v tretji državi krajše od 12 ur, razen če pridejo iz tretje države, v kateri je bila odkrita različica, ki vzbuja zaskrbljenost; v tem primeru bi bilo treba opraviti sorazmerno testiranje.

To ne posega v splošne zahteve javnozdravstvenega varstva, ki jih lahko uvedejo države članice, kot sta omejevanje fizičnih stikov in zahteva po nošenju maske.“;

7. za novo točko 7 se vstavi nova točka:

„Države članice bi morale pripraviti obrazec za lokalizacijo potnika in zahtevati, da osebe, ki vstopajo v EU, ta obrazec predložijo v skladu z veljavnimi zahtevami glede varstva podatkov. Pripravlja se skupni evropski obrazec za lokalizacijo potnika, ki bi ga lahko uporabljale države članice. Kjer je to mogoče, bi bilo treba uporabiti digitalno možnost za informacije o lokalizaciji potnika, da bi poenostavili obdelavo in pospešili sledenje stikov, hkrati pa zagotovili enak dostop za vse državljane tretjih držav.“;

8. naslednje točke se ustrezno preštevilčijo.

V Bruslju, 2. februarja 2021

Za Svet
Predsednica
A. P. ZACARIAS